

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

JAIN DHARAMA PRAKASH.

પુસ્તક ૬ ડું. વેશાક શુક્ર. ૧૫ સંવત. ૧૯૪૬ અંક. ૨ બે

માલિનીવૃત્તમ્.

પ્રશમ રસ નિમગ્નં, દૃષ્ટિયુગ્મં પ્રસન્નઃ
વદન કમલ મંકઃ કામિની સંગ શૂન્યઃ
કર યુગમપિ યત્તે, શસ્ત્ર સંવંધ વંધ્યં
તદસિ જગતિ દેવાં, વિતરાગસ્ત્વમેવ ॥ ૧ ॥

પ્રગટ કર્તા.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા
ભાવનગર.

અમદાવાદમાં.

“અંગેશ વનીકચુલર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં”
શા. નથુભાઈ રતનચંદે છાપી પ્રસિદ્ધ કર્યું.

શક ૧૮૧૧.

ભને ૧૮૯૦

મૂલ્ય વર્ષ ૧ તો ૩૧-૦-૦ અગાઉથી પોસ્ટેજ ૩૦-૩-૦ મુદ્ર

મુદ્રા અંક એકના ૨ ૦-૨-૦

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧ પ્રશ્નોત્તર (લખનાર મુનિરાજ શ્રીઆત્મારામની)	૧૭
૨ રાત્સંગતિ	૨૦
૩ સામાયિક	૨૨
૪ અમરદત્ત અને મિત્રાનંદ	૨૯

ખાસ સૂચના.

જ્ઞાનતું બહુ સાન જ્ઞાનાવરણી કર્મનો ક્ષય કરે છે અને જ્ઞાનની આસાતનાથી જ્ઞાનાવરણી કર્મ બંધાય છે માટે ચોખાનીઆને રખડતું ન મેલતાં ઊંચે આસને બુકતું અને આઘંત લક્ષપૂર્વક વાંચી યથાશક્તી ધર્મકાર્યમાં પ્રવર્તિતું.

ગ્રાહકોને લેટ.

રતિસાર કુમારનું ચરિત્ર.

જે ગ્રાહકો તરફથી લવાજમ મળેલું છે તેમને સદરહુ લેટની જુકો મોકલાવી દીધી છે. જે ગ્રાહકોએ તેનું પોસ્ટેજ મોકલ્યું ન હોય તેમણે એક ટીકીટ મોકલીને જુક મંગાવી લેવી. અથવાપિ પર્વત લવાજમ મોકલાવવાની આજસ કરનાર ગ્રાહકો પણ આ ચાલુ વર્ષેલા વર્ષના લવાજમ સાથે એક ટીકીટ વધારે મોકલશે તો હજી એક માસ પર્વત સદરહુ જુકનો લાભ આપશું.

ખરિદ કરવા ઇચ્છનારે દરેક જુકના ચાર આના મોકલવા પરદેશવાળાને પોસ્ટેજ માફ.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

JAIN DARMA 'PRAKASH.

હોહરો.

ધૈરા નાદ વગાડતાં, ખરરર થાય આકાશ;

તેમ ભૂતળ ગર્ભવતું, પ્રગટ્યું જૈનપ્રકાશ. ૧.

પુસ્તકક્ર. શુ. શક ૧૮૧૨, વૈશાક શુદ્ધ ૧૫. વીર સંવત ૨૪૧૬ અંક ૨૭૦

શ્રી જૈન ધર્મો જયતિતરામ્.

પ્રશ્નોત્તર.

અનેક ગુણ સંપન્ન શ્રીઅમહારાજ શ્રી આત્મારામજી
(આનંદવિજયજી) એ વંગાલ્લાની એશીયાટીક
સોસૈટીના સેક્રેટરી ડાક્ટર હોર્નલના
પ્રશ્નોનાં આપેલાં ઉત્તરો.

પાછલાં અંકોમાં દર્શાવ્યા પ્રમાણેનો પત્ર વ્યવહાર ચાલતાં શ્રીમન્મહારાજશ્રી આત્મારામજી (આનંદવિજયજી) તરફથી ઉપદેશ ગરુડની પદાવળી ઉતારાવીને મોકલાવવા ઉપરથી તે સંબંધી પ્રશ્નો હિંદુસ્થાની ભાષામાં લખાઈ આવેલા તે એક સાથે ન લખતાં વાચક વર્ગની સુગમતાને ખાતર તેના ઉત્તર જે મહારાજશ્રીએ મોકલેલા તે દરેક પ્રશ્નો અને દરેક ઉત્તરો અસલ ભાષામાં આ નીચે દર્શાવીએ છીએ.

૧૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

૧ પ્રશ્ન—ઉપકેશ ગચ્છકી પદાવળી મેં યહ લિખાદેકે કુકુદાયાર્થને યારા વર્ષ પર્વેત પષ્ટતપંઆચામ્લસહિતં કીયા ઈનશબ્દોકા કયા અર્થ હૈ ? ઐર યહ કયા ક્રિયા હૈ ?

ઉત્તર—આચામ્લ યહ જો શબ્દ હૈ સો જૈનમત કે શાસ્ત્રોકા પારિભાષિક(સાંકેતિક)શબ્દ હૈ. ઈસકા અર્થ યહ હૈ કે આચ-આમ્લ આચ કેહેતાં આશ્રવણુ શાકભાજી આદિ ઉવાલ કે જો પાણી કાઢના-સોઈ હૈ અમ્લ=તરકારી ર-જો ભોજનકી સાથ-તિસકા નામ આચામ્લ કહેતે હૈ. ભાવાર્થ યહ હૈ કે રૂપા ભોજન પાની કે સાથ બીજો કે અહપહરમે એકદિ બખત ખાના સોબી દિનમે ખાના, રાત્રિકો નહીં ઈનકા નામ આચામ્લ કહેતે હૈ. દોદિનકા ઉપવાસ એક સાથ કરના ઉનકા નામ છકુ કહેતેહૈ. ઐર છકુ કે પારણે મેં અર્થાત્ તિસરે દિનમે પૂર્વોક્ત રીતિસે આચામ્લ કરના, આચામ્લસે દૂસરે દિન ફેર છકુ કરના, ફેર પારણેવાળે દિન આચામ્લ ઈસરીતિસે કરના ઉનકું પષ્ટતપંઆચામ્લસહિતં કહેતે હૈ. ઐસા તપ આરાવર્ષ તક નિરંતર કુકુદાયાર્થને કીયા હૈ.

૨ પ્રશ્ન—ઉસી પદાવળીમે શોમક શેઠકે દષ્ટાંતમે વૃદ્ધ ગણેશ ઐર સખ્યણા ચારે હતો ન ભવિષ્યતિ લિખા હૈ. ઉસકા કયા અર્થ હૈ ?

ઉત્તર—જો સાધુ જ્ઞાનવાન હોતે હૈ અર આચાર્યકી આસાસે પાંચ સાત સાધુઓકું લેકર અલગ વિચરતે હૈ ઉનકું ગણેશ કહેતે હૈ. ઐ. સે ઐસે ગણેશ એક ગચ્છમે બહોત હોતે હૈ ઉનમેસે જો બડા હોવે અર્થાત્ નિસકું પ્રથમ ગણેશ પહીં દી ગઈ હોવે ઉનકું વૃદ્ધ ગણેશ કહેતેહૈ.

ઐર સખ્યણા ચારે હતો ન ભવિષ્યતિ યહ પાઠ હમકાં અશુદ્ધ માલૂમ હોતા હૈ. હમારે બહુજનેમે તો ઈસ સ્થાનમે સોખ્યનાચોરે હતો ન ભવિષ્યતિ ઐસા પાઠ ચાહીએ નિસકા અર્થ બરાબર સમજમે આ શકતા હૈ.

૩ પ્રશ્ન—ઉસી પદાવળી મેં ૪૨ મેં આચાર્ય સિદ્ધસૂરિકાં વિસાવિ સ્વોપક કહે હૈ ઈસ ઇસકાગકા કયા અર્થ હૈ ?

ઉત્તર—યહ એક સાંકેતિક શબ્દ હૈ. ભાવાર્થ યહ હૈ કે નિસકે શરીરમે અર આત્મા મેં સંપૂર્ણ આચાર્ય કે જૈસે લક્ષણુ ચાદિયે વૈસેહિ લક્ષણુ અર ગુણ હોવે ઉસકું વીસ વિસ્વોપક કહેતેહૈ.

પ્રશ્નોત્તર.

૨૯

૪ પ્રશ્ન—ઉસીપટ્ટાવળી મેં સિખા હૈ કે ૪૩ મેં આચાર્ય કક સુરિયે પંચ પ્રમાણઅથ જનાયે હૈ યહ પુસ્તક કયા હાલમે હૈ યા નહીં ? જો હૈ તો ઉસમેં કયા જાખત સિખી હૈ ? અર મુજકોં ઊસકી નક્કર મિલ શકતી હૈ ?

ઉત્તર—યહ પુસ્તક હમારે દેખતેમેં આજ તલક નહીં આયા હૈ.

૫ પ્રશ્ન—ઉસીપટ્ટાવળીમેં પદ્મહોત્સવ સિખા હૈસો કયા હૈ ?

ઉત્તર—જિન મંદીરમેં આઠ દિન તાંઈ પૂજન કિયા જાતા હૈ અર ચતુર્વિધ સંધ એકઠા હોતા હૈ ઉસ જખત સુર શિષ્યકે કાનમેં સુર પર-પરાકા મંત્ર સૂનાતે હૈ. મંત્ર સૂનાયે પિછે વાસક્ષેપ ડાલને મેં આતા હૈ. ઈલાદિ ક્રિયા કરને મેં આતી હૈ તિસકા નામ પદ્મહોત્સવ કહેતે હૈ.

૬ પ્રશ્ન—ઉસીપટ્ટાવળી મેં યહ શબ્દ આતા હૈ—તદ્વચનાદેશે સ પ્તસેત્રે વ્યયોક્તઃ યહ સમક્ષેત્ર કયા હૈ ?

ઉત્તર—જિનમંદીર, જિનપ્રતિમા અર જ્ઞાનકેપુસ્તક—ઈનતીનોકું
 ૧ ૨ ૩
 નવીન જનાવને; સાધુ સાધ્વીકું અજ, પાતી, વચ્ચાદિક દાન દેના અર શ્રા-
 ૪ ૫
 વક શ્રાવિકાકું સથાયોગ્ય ધનાદિ દેના ઈસકા નામ સમક્ષેત્રમેં ધન વ્યય ક-
 ૬ ૭
 રના કહેતેહૈ.

૭ પ્રશ્ન—ઊસી પટ્ટાવળીમેંશ્રી આદિનાથસ્યષષ્ટોઽક્ષરસ્ય ઈન શબ્દો-કા કયા અર્થ હૈ ?

ઉત્તર—જૈનમતમેં એસે લેખ હૈ કે ઋષભ દેવ સેલેકર ઔરગન્ધ્ય બાદશાહ કે એટ બાદર બાદશાહ કે જખત પર્વત ૧૬ વખત શત્રુંજય પર્વત કે ઉપર બેઠે ઉદ્ધાર હોયે હૈ. અર છોટે અસંખ્ય હોયે હૈ તિનમેંસેં છોટે ઉદ્ધારકે વખતકી જો ઋષભદેવ ભગવાનકી પ્રતિમાથી વો સતમેં ઉદ્ધારકે સમયમેં પર્વતકી શ્રેષ્ઠ શુદ્ધમેં રખી ગઈથી. જળ સમરાશાને ૧૫ માં ઉદ્ધાર કરાયા તથા સિદ્ધસુરીસેં વિનતી કરી કે મુજકોં છોટે ઉદ્ધારકી પ્રતિમા શુદ્ધસેં નીકળવા દો. તથા જિન આચાર્યને બહાસે નીકળવા દી અર સમરાશાને વો. શત્રુંજય ઉપર સ્થાપન કરી.

ઉદ્ધાર ઊસકું કહેતે હૈ કે જુદોત ધન ખર્ચકે જો પૂરાણે સળ મંદિ-રાંકું આદસેં નવે જનાવાયે.

૨૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

સત્સંગતિ.

સુમનસો નિરંતર સત્સંગતિને શોધતા દૂર છે. સત્સંગતિ પ્રાણીને અસંત લાભકારક થાય છે. જેનો સંગ કરવાથી શુભ માર્ગે જોડાવાનું બને છે તેને સત્સંગતિ કહે છે અને જેનો સંગ કરવાથી ઉન્નમાર્ગે જોડાવાનું બને છે તેને દુઃસંગતિ કહે છે. સત્સંગતિ મુનિ મહારામ્ભનો અને ધર્મિષ્ઠ શ્રાવકનો સંગ કરવો તેનું નામ છે એ બંને સંગ પ્રાણીને અવશ્ય કરવા યોગ્ય છે. જેઓ તે બંને સંગથી પરાંડામુખ હોય છે તેઓ આ સંસારનેવિષે ખુંચી જઈને પ્રાંતે દુર્ગતિગામી થાય છે. અને જે તે બંને પ્રકારના ઉત્તમ સંગને વિષે જોડાએલ રહે છે તે સંસારના કાર્ય કરતો સતોપણ ન્યારાપણ ધારણ કરીને યથાશક્તિ ધર્મ કાર્યમાં જોડાઈને પ્રાંતે સદ્ગતિનું ભાજન થાય છે. ઉત્તમ જનનો સંગ પ્રાણીને કેટલા લાભ ઉત્પન્ન કરે છે જે વિષે એક જૈન કવિ કહે છે કે—

हरतिकुमतिर्भित्तेमोहंकरोतिविवेकितां

वितरतिरतिसूतेनीतितनोतिगुणावलिं

प्रययतियशोवत्तेधर्मव्यमोहतिदुर्गतिं

जनयतिवृणांकिनाभीष्टंगुणोत्तमसंगमं ॥ ૧ ॥

બાવાયે—મનુષ્યને ગુણેકરીને ઉત્તમ એવા જનોનો સંગમ શું શું વાંછિતને નથી પૂરતો અર્થાત્ સર્વ પ્રકારના વાંછિત પૂરે છે. કુમતિને હારણ કરે છે, અજ્ઞાનનું વિદારણ કરે છે, વિવેકાપણને ઉત્પન્ન કરે છે, સંસંપન્ને આપે છે. નીતિને ઉપજાવે છે. દુષ્ટતાને બ્રેખે પ્રકટ કરે છે, વ્યભીચિસ્તાર કરે છે, ધર્મને ધારણ કરે છે અને દુર્ગતિના નાશ કરે છે અર્થાત્, ઉત્તમ જનોનો સંગ સર્વ પ્રકારના અભીષ્ટ પૂરે છે.

૫૫૧ કહ્યું છે કે—

लवुंभुद्धिकलापमापदमपाकर्तुविहर्तुपथि

प्राप्तुंकीर्त्तिमसाधुतां विधुवितुं धर्मसमासेवितुं

रोद्धुंपापविपाकमाकलचितुंस्वर्गापवर्गाश्रियं

चेत्त्वंचित्तसमिहसेगुणवतां संगतदंगीकुरु ॥ ૨ ॥

સત્સંગતિ.

૨૧

બાવાર્ય—શુદ્ધિનો સમુદ્ધ પામવાને, આપદાનો નાશ કરવાને, ન્યાય માર્ગમાં નિચરવાને, કીર્તિ પ્રાપ્ત કરવાને, અસૌજન્યને સ્ફેટન કરવાને, ધર્મની સમાશેવના કરવાને, પાપવિપાકનો રોધ કરવાને, અને સ્વર્ગ તથા મોક્ષ લક્ષ્મીનો ઉપભોગ કરવાને જે તું ઈચ્છા કરતો હોય તો શુભવંતનો સંગ અંગીકાર કર.

ઉપરના બે શ્લોક ઉપરથી શુભવંતનો સંગ કૃત્તો લાભ કરે છે તે જણાઈ આવે છે. શુભવંતના સંગ શિવાય જે પ્રાણી કલ્યાણની વાંછા કરે છે તેનું કોઈ પ્રકારે કલ્યાણ થતું નથી. કહ્યું છે કે જે પ્રાણી શુભીજનના સંગ શિવાય કલ્યાણને ઈચ્છે છે તે નિર્દયપણે પુન્યને વાંછે છે, અન્યાય કરતો સતો કીર્તિને વાંછે છે, પ્રમાદી રહ્યો સતો ધનને વાંછે છે. શુદ્ધિવિનાનો છતાં કાવ્ય કરવા ઈચ્છે છે, ઉપશમ અને દયા શિવાય તપના ક્ષણને વાંછે છે, તુચ્છગતિવાળો છતાં શાસ્ત્ર પઠન કરવાને ઈચ્છે છે, નેત્ર વિનાનો છતાં ઘટપટાદિ વસ્તુઓને જોવાની ઈચ્છા કરે છે અને ચળ ચિત્તવાળો છતાં ધ્યાન કરવા ઈચ્છે છે અર્થાત્ એ સંધળા વાના જેમ પાનતાં નથી તેમ શુભીજનનાં સંગમ શિવાય કલ્યાણ થતું જ નથી.

શુભી જનના સંગમાં ઉપર બે બેદ જતાવ્યા છે, એક મુનિમહારાજનો સંગ અને બીજો ધર્મીય શ્રાવકનો સંગ, પ્રાણીઓ આ સંસારને વિશે અનેક પ્રકારની મોહમળમાં લપેટાઈને પુત્તી રહ્યા છે. કોઈ તો રાત દિવસ દ્રવ્ય મેળવવામાં તત્પર રહે છે, કોઈ પુત્ર વાંછામાં લોગ્યો રહે છે, કોઈ સ્ત્રી હેવામાં તત્પર રહે છે, કોઈ કુટુંબ વર્જના સાંસારિક પાપકારી કાર્યો કરી આપવામાં શુભાયેલો રહે છે અને કોઈ બીજા અનેક પ્રકારની વાંછનામાં પ્રવૃત્ત રહ્યો છતાં મંત્રમુગ્ધ મોહ મળમાં મુકાઈ રહેલો હોય છે તેવા સમયનાં તે સંસારના મોહગાથી ન્યારો રાખવાને માટે શુભીજનનો સંગ સમયે છે અન્યથા અવશ્ય તે સાંસારિક કાર્યોમાં મગ્ન રહ્યો સતો દુર્ગતિજ પ્રાપ્ત કરે છે. તેવે પ્રસંગે જે મુનિમહારાજનો સંગ હોય અને નિરંતર જે એક વખત પણ તેમના વંદન નિમિત્તેજવાનો પરિચય હોય તો અનેક પ્રકારનો સદુપદેશ શ્રવણ કરવાથી ચિત્તવૃત્તિ કામળ થાય છે, પાપ કાર્યથી દૂર રહેવા ઈચ્છા થાય છે, સંસારથી ઉદ્વિગ્નતા થાય છે, અને સંસારિક કાર્યોમાં રાચવા પણું કમી થાય છે તેગજ બીજા પણ અનેક પ્રકારના લાભ થાય છે. ધર્મીય શ્રાવકનો પ્રસંગ હોય છે તો તે પણ

૨૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જ્યારે જ્યારે સાંસારિક કાર્યોમાં બહુજ પ્રવૃત્ત થઈ ગએલ દેખે છે ત્યારે ત્યારે અનેક પ્રકારના બિદાહરણોવડે સંસારની અનિલતા સમજાવે છે, સાંસારિક કાર્યોમાં અલંત રાત્રવાથી થતા પાપકર્મના બંધને પ્રકટ કરે છે, સ્વજન કુટુંબને અર્થે પણ બાંધેલ પાપકર્મને તારે એકલાએ જ ભોગવવું પડશે એમ લક્ષમાં લાવે છે, સંસારના કાર્યો ભાવે ભવને વિષે કથા છતાં તેનાથી તૃપ્તિ ન પામ્યાનું સમજાવે છે અને છેવટે હરેક પ્રકારે સંસારથી બિદ્વિષપણું કરાવીને સાંસારિક પાપકારી કાર્યોથી પરાડ મુખ કરે છે. આ પ્રમાણે તે બંને પ્રકારના સંગ અલંત લાભકારક છે જેનું વર્ણન કરતાં પાર આવે તેમ નથી. એવા મહા ઉત્તમ અને આ લોક તથા પરલોક બંનેમાં હિત કરનાર સત્સંગતિના લાભનું તો શું કહેવું પરંતુ નીતિ નિપૂણ સન્નિવરનો સંગપણ અનેક પ્રકારના લાભ કરે છે. કહ્યું છે કે—

પાપાન્નિવારયતિયોજયતેહિતાય

ગુહ્યાનિગૂહતિગુણાન્પ્રકટીકરોતિ

આપદ્ગતંચનજહતિદદાતિકાલે

સાન્નિવ્રલક્ષણમિદંપ્રવદંતિસંતઃ ॥

ભાવાર્થ—પાપનું નિવારણ કરે છે, હિતને માટે યોજના કરે છે, ગુહ્ય વાતને જાપાવે છે, ગુણને પ્રકટ કરે છે, આપત્તિમાં પડતાં છતાં પણ તમતો નથી અને યોગ્ય સમયે જ જોઈએ તે આપે છે. સન્નિવરનાં લક્ષણ આવાં હોય છે એમ સંત પુરૂષો કહે છે.

વિચાર કરો કે જ્યારે સન્નિવર પણ આવા આવા લાભ કરે છે તો પૂર્વોક્ત ઉત્તમ સંગતો કેટલા લાભને કિત્પત્ત કરે? મર્શનું આંક લાભ કિત્પત્ત કરે એમાં કિંચિત્ પણ આશ્ચર્ય નથી માટે સ્વહિતાકાંક્ષી જનોએ અવશ્ય ઉત્તમ જનોનો સંગ કરવો જોઈ આ લોક અને પરલોક બંનેનું હિત થાય અને સદ્ગતિના ભાજન થઈ શકાય.

તથાસ્તુ.

સામાયિક.

સામાયિક એ શ્રાવકોને નિરંતર આવરણીય થોડા છે. આવરણે અંગીકાર કરવાના બારવ્રત માંહે સામાયિક એ નવમું છે અને એ શિ-

સામાયિક.

૨૩

ક્ષાત્રત ગણાય છે. એ વ્રત તેની પૂર્વે કહેલા આઠ વ્રતને અનેઆત્મશુ-
ણને પુષ્ટિ કરનાર, અવિરતિ કપાયમાં તદ્દાત્મભાવે મળેલી અનાદિ અશુદ્ધ-
તા—જે વિભાવ પરિણામની—ટેવ તેને મટાડનાર, આત્મિક શુણનો અનુભવ
કરાવનાર અને સહજસ્વરૂપ રસાસ્વાદની ગુણ પ્રાપ્ત કરાવનાર છે.

સામાયિક—આર્તશીઘ્ર ધ્યાનની પરિણતિ કપ દિગ્ધા તે અશુભ સાવધ
વ્યાપાર તેનો ત્યાગ કરી આત્માને સમતા પરિણામમાં રાખે તે અથવા
સમસ્ય આંધો લાભ:સમાય:સપ્ત્વ સામાયિક એટલે. રાગદ્વેને રહીત જીવ
ને જ્ઞાનદર્શન અને ચરિત્રનો આશ્ર એટલે લાભ પ્રાપ્ત થાયતેને સામાયિક કહીએ

શાસ્ત્રકાર તેના ચાર ભેદ કહે છે—૧ અમુક પાઠનું અધ્યયન કરી
સંપૂર્ણ મુખપાઠ કરીને ઉઠવાનો નિયમ કરી જેસવું એ શ્રુતસામાયિક ૨.
શુદ્ધ સમકિત પાળવું તે સમકિત સામાયિક. ૩ જેઘડી પ્રમાણ સાવધ
વ્યાપારનો ત્યાગ કરી જેસવું તે દેશવિરતિ સામાયિક. ૪ સર્વવિરતિ સા-
માયિક જે સાધુ મુનિરાજ પાળે છે તે ચારિત્ર સામાયિક.

વસ્તુત વિષયએ દેશવિરતિ સામાયિકનો છે. દિવસનો સમગ્ર ભાગ અ-
શુભક્રિયા, પાપારંભ, અશુભધ્યાન વિગેરેએ પરિપૂર્ણ સંસારી કાર્યોમાં
ગાળતાં તેમાંથી અને તેટલો વખત બચાવી તે સમયમાં સામાયિકાદિ શુ-
ભક્રિયાઓ કરવી એ ઉત્તમ જ્ઞેનોને ભુપણરૂપ અને સંસારનો ક્ષય કરવાને
સ્વરૂપ છે. ધર્મધર્મિજનોની એ દરજ્જ છે, આચાર્યની એ મુખ્ય કરણીછે,
અને તેનારી ધણી પ્રકારના લાભની પ્રાપ્તિ છે. કારણ કે સામાયિક એ
મુનિભાવની વાનકી અથવા નિશાની છે. જ્ઞાનનિકાળમાં સંસાર પરિબ્રમણ
મંત્રી નિષાગ કરવાને રૂઝે કાઢાય છે. માટે જે મોક્ષાર્થીજન હોય તે જેઘ-
ડી આત્મસ્વરૂપ સન્દુખ ચેતના કરીને, સહજ સ્વરૂપની આહવા ધરીને
અને સકળ સાત્ત્વ ત્રિકરણ યોગે તજીને સામાયિક કરે. એક સામાયિકનો
સમય શાસ્ત્રકારે એ ઘડી પ્રમાણ કહ્યો છે. જે ઘડી પર્યંત સર્વ
ઈશાનિષ્ઠ વસ્તુને વિષે સમપરિણામ રાખે—સર્વ જીવને પોતાના આત્મા સ-
માન મણે. એ સામાયિક ક્રિયાનું રહસ્ય છે. શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે.

નિદ્ધ પસંસાસુસમો, સમોય માળાવમાળકારીસુ; ૨

સમ સયણ પરજનમણો, સામાદ્ય:સંગઔજીવો. ૧

૨૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જો સમો સઙ્ગભૂણસુ, તસેસુ થાવેરસુય;

તસસ સામાઘ્યં હોઈ, ઇમં કેવલિભાસિયં. ૨

ભાવાર્થ—કોઈ નિંદા કરે, કોઈ પ્રશંસા કરે, કોઈ માન કરે, કોઈ અપમાન કરે તોપણ સામાયિકમાં એકા પછી સમતારૂપ શુભ પરિણામ રાખે, સ્વર્ગના તથા પરસ્વર્ગની ઉપર સમભાવ રાખે તેને સામાયિકી જીવ જાણવો. સર્વ પ્રાણીમાત્ર જે ત્રસ તથા થાવર જીવે છે તેને વિષે સમતા પરિણામ રાખે તેને સામાયિક શુદ્ધ હોય એમ જીવણી બગવતે કહ્યું છે.

સામાઘ્યં તુ કાઝં, ગિહ્કજ્ઞં જોવિ ચિત્તેસદ્ધૌ

આત્તરુદાંવગઓ, નીરખ્યં તસસ સામાઘ્યં ॥ ૩ ॥

જે મનુષ્ય આત્ત રૈદ્ર ધ્યાનને વદ્ય પડી સામાયિક કરે, સામાયિકમાં ધર સંબંધી સાવચૂક કામ નિયતે તેનું સામાયિક નિરર્થક હોય.

માટે જે પ્રાણી આત્તરૈદ્ર ધ્યાન ન ધ્યાવે અને શુદ્ધ તથા ધર્મ ધ્યાન ધ્યાવે તે પ્રાણીનું સામાયિક શુદ્ધ જાણવું. શાસ્ત્રકારે વ્યવહાર નયથી એ પ્રમાણે સામાયિકનું સ્વરૂપ કહ્યું છે. નિશ્ચય મતે તો શ્રી બાગવતી સૂત્રમાં કહ્યું છે કે—

અપ્પા સામાઘ્યં અપ્પા સામાયિયસસ અઢા

ઈત્યાદિ—આત્માના સામાયક છે અને સામાયકનો અર્થ પણ આત્માના છે નિજ શુદ્ધ સ્વરૂપ ભાવમાં રહ્યા આત્મા, ઉપશમ નજોકરી સંગદેષરૂપ મેલને ઘોઈ નાખે—આત્મા પરિણતિ આદરે પરપરિણતિ નિવારે તેને નિશ્ચય સામાયિક કહીયે. એની ઉપર શુભ દ્રષ્ટિ રાખીને વ્યવહાર સામાયિક પાળવું. કારણ કે વ્યવહાર તે જાળવત છે. તેરમા શુણ્ડાણુસુધી જે જીવ વ્યવહારરૂપ ઘોડા ઉપર ચડી સંસારરૂપ અટવીનું ઉદ્ધાન કરી જે વારે ગ્રહપ્રત્યે પહોંચે ત્યાંસુધી ઘોડા નેઈએ. પછી મહેલ ઉપર ચડે ત્યારે ઘોડાનું કામ ન પડે. એ પ્રમાણે વ્યવહાર એ ઘોડાની પરે સાધક છે. માટે તેને છોડી દેવો ન નેઈએ.

એમ સામાયિક કરતા સાવચૂક વ્યાપારનો ત્યાગ થાય માટે સામાયિક એ શ્રેષ્ઠ ક્રિયા છે. એ વ્રત ઉદય આવવું મહા દુર્લભ છે. દેવતાઓ પણ પોતાના હૃદયમાં સામાયિકની સામગ્રી મેળવવા ઈચ્છા કરે છે—જે એક સુદૃઢ માત્ર સામાયિક કરવું ઉદય આવે તો મહાર્ દેવપણું સફળ થઈ

સામાયિક.

૨૫

નય. એ માટે શ્રાવણે મનુષ્ય બન પામી શુદ્ધ સામાયિક કરવા ઉદ્ધમવંત થયું.

તે સામાયિક કરવાની શ્રદ્ધાવાળા શ્રાવણે જે પ્રકારના હોય જે રાત્રી મંત્રી, સમર્થ વ્યવહારી આદિ રીક્ષિવંત શ્રાવણ હોય તે તેા મોટા આગળથી આદરસહિત ઉપાશ્રયે મુનિગદારાત્રી સમીપે આવીને સામાયિક કરે જેથી શાસનની શોભામાં વૃદ્ધિ થાય. તેને લીધે ખીન્ન અનેક માણસો તે શુભ ક્રિયાની પ્રવૃત્તિમાં ઉદ્યુક્ત થાય અને જે સામાન્ય મનુષ્ય હોય તે ઉપાશ્રયે, પૌષધશાળાએ, જિનમંદિરમાં અથવા પોતાના ઘરમાં એકાંત સ્થાનકે બેસીને સામાયિક કરે. પરંતુ ઉત્તમ મનુષ્યે જેમ પોતાને પુરસદ્દ હોય તેમ અથવા તેા પુરસદ્દ મેળવીને પણ દિવસ પ્રત્યે પોતાથી અને તેટલા સામાયિક કરવા.

દેટલાએક દિન પ્રત્યે ઉભય કાળજ એટલે એક દિવસમાં બેજ સામાયિક કરવાનું કહે છે પણ તે શાસ્ત્રોક્ત નથી કારણ કે સામાયિક કરનાર શ્રાવકને તેટલા સમયને માટે સાધુ સમાન કહેલ છે આવશ્યક ચૂર્ણ અને પ્રવૃત્તિ આદિ શાસ્ત્રોમાં શ્રાવકને વારંવાર સામાયિક કરવાનું કહ્યું છે

સામાઈઅ પોસહ સંઢિઅસ્સ, જીવસ્સજાઈ જોકાલો;

સો સફલોવોધવ્વો, સેસો સંસાર ફલ હેઝ ॥

અર્થ—સામાયિક તથા પૌષધને વિષે ાણીનો જે કાળ નય તે સફળ નાણવો અને શેષ કાળ જે છે તે સંસાર ઉપાર્જન કરવાને કારણુજૂત છે.

વળી સામાયિક પારવાના સૂત્રમાં કહ્યું છે કે—

સામાઈઅ વયજુત્તો, જાવમણે હોય નિયમ સંજુત્તો;

છિન્નઈ અમુહં કમ્મં, સામાઈઅ જત્તિઆવારા. ૧

સામાઈઅંમિ ઉ કણ, સમણો ઈવ સાવઉ હવઈ જમ્હા;

एण कारणेणं, बहुसो सामाईअं कुज्जा. ૨

ભાવાર્થ—જ્યાં સુધી જીવ સાવધ વ્યાપારના પચ્ચખાણુનેવિષે સંયુક્ત હોય વળી સામાયિક વ્રતનેવિષે સંયુક્ત હોય ત્યાં સુધી એ અશુભ કર્મને

૨૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

હેઠે; જોટલીવાર સામાયિક કરે તેટલીવાર અશુભ કર્મ પ્રત્યે હેઠે: જોટલા માટે સામાયિક કરતી વખત આવક શ્રમણ જોટલે સાધુ સમાન હોય. એ કારણ માટે તત્વના જાણુ પુરૂષો ઘણીવાર સામાયિક કરે.

એ સામાયિક કરતા મનના દશ દોષ, વચનના દશ દોષ તથા કાયા ના બાર દોષ એ પ્રમાણેના બત્રીશ દોષ ન લાગે તે માટે નિરંતર ઉપયોગ રાખવો. તે બત્રીશ દોષ નીચે પ્રમાણે—

પ્રથમ મનના દશ દોષ—

૧. અવિવેકદોષ=સામાયિક લઈને સર્વ ક્રિયા કરે પણ મનમાં વિવેક નહિ તે. જોટલે સામાયિક શું બીજું છે. વિવેક સહિત સામાયિક કરવાથી કોણ તથા છે? એનાથી શું ફળ પ્રાપ્તિ છે? એ કોતું સાધન છે? એમાં કોણ પરસાધ્ય છે? વ્યવહાર સામાયિક કયું અને નિશ્ચય સામાયિક કયું? સામાયિકની શૈલીજિનેશ્વરે પ્રમાણે કહી છે? વિગેરે વિગેરે વિના જો સામાયિક કરે તે અવિવેકનામા પ્રથમ દોષ.

૨. ચશવાંછાદોષ=સામાયિક કરીને કીર્તિની વાંછના કરે તે જોટલે સામાયિકનો નિર્જરનો હેતુ છે અને શિવપદ્મું સાધન છે તેને બદલે તેનાથી કીર્તિનીજ વાંછના રાખે તે.

૩. ધનવાંછાદોષ=સામાયિક કરવાથી ધનપ્રાપ્તિની ઈચ્છા કરે તે.

૪. ગર્વદોષ=સામાયિક લઈને મનમાં ગર્વ આણવો કે હુંજ ધર્મજે જાણનારો છું, હું કેવું સામાયિક કરું છું? બીજા મુર્ખ લોકો સામાયિક કરવામાં શું સમજે? વિગેરે કોઈ પણ રીતનો ગર્વ કરવો તે.

૫. ભયદોષ=જોટલે કોઈ પણ પ્રકારના ભયથી લોકોમાં પોતાની નિંદા થશે એવી બીહીકથી સામાયિક કરે પણ મનમાં સામાયિક કરવાનો ભાવ ન હોય તે.

૬. નિદાનદોષ=સામાયિક કરીને ધનાદિકતું અથવા બીજું કોઈ ઈચ્છિત વસ્તુનું નિયાણું કરે તે. કારણ કે સામાયિકતું તો મહત્ત્વ ફળ છે તે ન વિચારતાં એના ખોટા ફાયદા ઉપર લક્ષ રાખી નિયાણું કરી તે વેચી નાંખ્યા બરાબર થાય છે.

૭. સંશયદોષ=સંશય યુક્ત સામાયિક કરે તે જોટલે મનમાં વિચારે કે સામાયિક કરીએ છીએ તો ખરા પણ આગળ ઉપર ફળ થશે કે નહિ? એમ તત્વની પ્રતીતિ નહિ તે.

સામાયિક.

૨૭

૮. કપાયદોષ=કપાય ભર્યું સામાયિક કરે તે. એટલે ડોઈની સાથે રોપવતં છે તેથી તેને જવાબ દેવો નથી એમ ધારી સામાયિક કરી બેસે તે. સામાયિકમાં તો પૂર્વે જે કપાય કર્યા હોય તેનો ત્યાગ કરવો જોઈએ એવું રહસ્ય છે છતાં કપાય યુક્ત કરે તો તે દોષિત ગણાય.

૯. અવિનયદોષ=વિનય રહિત સામાયિક કરે તે. વિનય તે શુર અથવા સ્થાપનાચાર્યનો ગણાયો.

૧૦. અળહુ માનદોષ=અળહુ માન રહીત સામાયિક કરે પણ ભક્તિ-ભાવથી ન કરે તે.

હવે વચનના દશ દોષ—

૧. કુત્સિત વચન દોષ=જે વચન સાંભળી ડોઈને લજ્જા, ભય, કપાયાદિક ઉપજે તે કુત્સિત વચન. સામાયિક લઈને એવા કુત્સિત વચન બોલે તે કુત્સિત વચન દોષ.

૨. સહસાત્કાર દોષ=સામાયિક લઈ આગળ પાછળનો ઉપયોગ રાખ્યા શિવાય અણુવિચાર્યું વચન બોલે તે.

૩. અસદારોહણ દોષ=સામાયિકમાં ડોઈને અસત્ દોષ (તહોમત) યુક્તે તે.

૪ નિરપેક્ષ વાક્યદોષ=સામાયિક લઈ શાસ્ત્રની અપેક્ષા વિના સ્વમતિના વચન બોલે તે.

૫ સંક્ષેપદોષ=સામાયિકમાં સૂત્રપાઠે વચન સંક્ષેપ કરી બોલે, અક્ષર પાઠાદિ હીન કરીને કહે તે.

૬. કલહ કર્મદોષ=સામાયિકમાં ડોઈની સાથે ક્લેશ કરે તે.

૭. વિકૃત્તાદોષ=સામાયિકમાં સંજ્ઞા, ધ્યાન, ધર્મકથા, મહા પુરુષના ચરિત્ર અથવા તીર્થાદીકનો મહિમા વિગેરે ક્રિયા કરવાની કહી છે તે પ્રમાણે ન વર્તતા રાજમાદિક વિગેરેની ચાર વિકૃત્તા કરે તે.

૮. હાસ્યદોષ=સામાયિકમાં ડોઈની મસ્કરી કરે તે.

૯. અશુદ્ધ પાઠદોષ=સામાયિકના સૂત્રાદિક ઉચ્ચાર કરે તેમાં મુખથી સંપદાહીન અથવા -હસ્ય અક્ષરને ઠેકાણે હીંચ બોલે, ડોઈ ઠેકાણે માત્રાહીન અથવા અધિક ઉચ્ચારે, અશુદ્ધ પાઠનો ઉચ્ચાર કરે, યદ્વાતદ્વા સૂત્રાક્ષર કહે તે.

૧૦. મુણુમુણુ વચનદોષ=સામાયિક લઈને ઉતાવળે પાઠનો, ઉચ્ચાર

૨૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

કરે, સ્પષ્ટ પ્રકટ અક્ષર ન બિચારે, પદ્મું, ગાથાતું કેકાણું માન્ય ન પડે, માખીને પેટે બણબણાટ કરે, એમ ગડગડ કરીને પાઠ સંપૂર્ણ કરે તે.

હવે ચાર કાયાના દોષ--

૧. સામાયિક કરતી વખતે પગ ઉપર પગ ચડાવીને બેસે, મહાત્મ્ય પર્યાય થકી વિનય ગુણની વૃદ્ધિની હાની કરે. વસ્ત્રવડે જાતુ બાંધીને બેસે તે પ્રથમદોષ. માટે જે વડે વિનય ગુણ રહે- બિહતા ન જણાય, અજ્યણા ન થાય તેવી રીતે બેસવું.

૨. ચળાસનદોષ=આસનને સ્થિર ન રાખે, વારંવાર આગળ પાછળ ચળાયમાન કરે, પોતે ચપળતા ધણી કરે તે.

૩. ચળદ્રષ્ટિદોષ=સામાયિક લઈને દ્રષ્ટિને નાસિકા ઉપર સ્થાપી, મનમાં શ્રુતોપયોગ રાખી, મૌનપણે ધ્યાન ન કરે, શાસ્ત્રાભ્યાસ કરવો હોય તો જ્યણાચુકત મુહપત્તિ રાખી પુસ્તક ઉપર દ્રષ્ટિ રાખવી, વિગેરે શુદ્ધ સામાયિકની શૈલી જે શાસ્ત્રકારે કહેલી છે તે. શૈલીનો ભાગ કરી ચકિત મુગની જેમ ચારે દિશાએ નેત્રો ફેરવે તે ચળદ્રષ્ટિદોષ.

૪. સાવધ ક્રિયાદોષ=કાયાવડે કાંઈ સાવધ ક્રિયા કરે અથવા સાવધ ક્રિયાની સંજ્ઞા કરે તે.

૫. આલંબનદોષ=સામાયિકમાં દિવાલ પ્રમુખનો આશ્રય છોડી નિરવશ્ચર્ય એકાસને બેસવું એ રીત છે તે રીત ભાગી દિવાલ થાંભલા વિગેરેને પીઠ લગાડીને બેસે તે. કારણ કે પુજ્યા વિનાની દિવાલ ઉપર ધણા જીવોનો વિશ્રામ હોય ત્યાં પીઠ લગાડતા ધણા જીવોની વિરોધના થાય અથવા ચોડીંગણ દઈ બેસવાથી નિદ્રાદિ પ્રમાદ વધે. અને તેથી શુભ ધ્યાનાદિ ક્રિયામાં ખામી આવે તેથી તે દોષ યુક્ત છે.

૬. આકુચન પ્રસારણ દોષ=સામાયિક લઈને કારણ વિના હાથ પગ સંકોચે અથવા લાંબા કરે તે.

૭. આલસ્યદોષ=સામાયિકને વિષે અર્ગે આળસ મરડે. ટાચકા ફેડે, કરડકા કરે, કચ્છર વાંકી કરે વિગેરે પ્રમાદની બહુલતાના કાર્યો કરે તે.

૮. મોટનદોષ=સામાયિકમાં અશુભ પ્રમુખને વાંકી કરી કરડકા (ટાચકા) ફેડે તે.

૯. મલસ્યદોષ=સામાયિક લઈને શરીરે ખસ પ્રમુખ થઈ હોય તે વણરે, એક ઉતારે તે.

અમરદત્ત અને મિત્રાનંદ.

૨૯

૧૦ વિમાસણદોષ=સમાયકિમાં અંગ વિમાસણ કરાવે, હાથનો ટેકો દે, ગળે હાથ દઈને બેસે તે.

૧૧ નિદ્રાદોષ= સામાયિકમાં નિદ્રા કરે તે

૧૨ સામાયિકમાં ટાઢ પ્રમુખના પ્રળળથી પોતાને સમસ્ત અંગે સારી પેઠે વસ્ત્ર ઓઢે તે.

એ પ્રમાણે મનના દશદોષ, વચનના દશદોષ અને કાયાના ૧૨ એ સર્વ ગત્રીશદોષ થાય. વિવેકી પુરૂષો તે દોષ ટાળીને શુદ્ધ સામાયિક કરે
(અપૂર્ણ)

અમરદત્ત અને મિત્રાનંદ

(સાંધણ પાને ૧૫ થી)

ત્યાંથી નાસી ચાલતા મિત્રાનંદ મોટા અરણ્યને વિષે દાખલ થયો ત્યાં એક સુંદર સરોવર જોઈ તેમાંથી જળપાન કરી સમીપ રહેલા વરવૃક્ષ તળે વિશ્રામ લેવા સુઈ ગયો તેવામાં સર્પ તેને ડસ્યો. કોઈ તપસ્વી ત્યાં થઈને જતો હતો તેણે દયાથી વિદ્યાભિમંત્રિત જળ છાંટી તેને સજીવન કર્યો. પછી તપસ્વીના પુછવાથી તેણે પોતાનો સર્વ વૃત્તાંત જણાવ્યો. એટલે તે પોતાના સ્થાન તરફ ગયો. પછી મિત્રાનંદ મનમાં વિચારવા લાગ્યો કે 'હું' કદાચહના વશથી મિત્રસંગથી બ્રષ્ટ થયો. અરેરે! આ કરતાં હું મૃત્યુ પામ્યો હોત તો સાફ હતું! હવે કોઈ રીતે મારા મિત્ર પાસે જઉં' એમ વિચારી ત્યાંથી ચાલ્યો. રસ્તામાં ચોર લોકો તેને પકડી પોતાની પહો પ્રત્યે લઈ ગયા. તેઓએ તેને મતુષ્યથાહક વણિક પ્રત્યે વેચ્યો. તે વણિક પારસકુળ નામે દેશ તરફ જતો હતો. રસ્તામાં એક દિવસ ઉજ્જવ્યનીના બાં બા ઉઘાનને વિષે રાત્રિવાસો રહ્યા. રાત્રીનેવિષે મિત્રાનંદ પોતાના સ્વસ્થ બાંધને તેડીને નગરની ખાઈના જળીયા વાટે નગરમાં પેસવા ગયો.

તે સમયે તે નગરને વિષે ચોરનો ઉપદ્રવ બહુ વધ્યો હતો તેથી ભુપતિએ કોટવાળને ચોર પકડવા માટે ધણી તાકીદ કરી હતી. રાત્રિ સમયે ચાલે માર્ગે મિત્રાનંદને ચોરની જોમ પ્રવેશ કરતો કોટવાળે જોયો.

૩૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

તરતજ તેને પકડી મથુર બાંધને બાંધી યદિ અને મુદિના પ્રહારે મારી પોતાના સેવકોને બોલાવી તેનો વધ કરવા આજ્ઞા કરી. તેઓ તેને શિપ્રા-નદીના તટ ઉપર આવેલા વટવૃક્ષ સમીપે લઈ ગયા તે સમયે હે રાજન! તારો મિત્ર વિચારવા લાગ્યો કે ' પૂર્વે શમે જે વચન કહ્યું હતું. તે સત્ય થયું. શાસ્ત્રવિષે પણ કહ્યું છે કે—

યત્રવાતત્રવાયાતુ, યદ્વાતદ્વાકરોત્વસૌ;
તથાપિમુચ્યતેપ્રાણી, નપૂર્વકૃતકર્મભગઃ ૧
વિમલો નિર્ધનત્વંચ, વંધનંમરણં તથા;
યેનયત્રયદાહમ્યં, તસ્યતત્રતદ્વાસેદ્ ૨
યાતિદુરમસૌજીવો, પાપસ્થાનાદ્યદુતઃ
તત્રૈવાનીયતેભૂયોઽઃ મિનવમૌઢકર્મભગા. ૩

ભાવાર્થ—ગમે સાં જાઓ અને ગમે તે કરો તો પણ આ પ્રાણી પૂર્વ કૃતકર્મથી મુકાતો નથી. વિમલ, નિર્ધનપણું, બાંધન અને મરણ જે પ્રાણીને જ્યાં અને જ્યારે પામવાનું હોય છે તે પ્રાણીને સાં અને સારેજ પ્રાપ્ત થાય છે. આ જીવ દુઃખકારક સ્થાનકથી ભય પામીને દૂર જતો રહે છે પરંતુ તેના અભિનવ પ્રોઠ કર્યો તેને સાંજ પાછો લાવે છે. આ પ્રમાણે વિચારે છે તેવામાં તો આરક્ષક પુરૂષોએ તેને વૃક્ષ ઉપર બાંધ્યો અને તરતજ તેને પ્રાણ વિયુક્ત કર્યો. અન્યદા સાં રમનાર બાળકોની અહોલિકા પણ ઉડીને કર્મયોગે તેના મુખ વિષે પડી.”

પછી તે અમરદત્ત રાજા ગુરૂના મુખથી પોતાના મિત્ર સખાધી એવો વૃક્ષાંત શ્રવણ કરી તેના ગુણોનું સ્મરણ કરતો અસંત વિલાપ કરવા લાગ્યો. દેવી રત્નમંજરી પણ તેના ગુણ સમુહને યાદ કરી મહત્ દુઃખ ધારણ કરવા લાગી. બંનેને એમ વિલાપ કરતા જોઈ ગુરૂ મહારાજાએ કહ્યું.

હે રાજન! દુઃખનો સાગ કરી ભવસંસારનો વિચાર કરો. આ યાતુર્ગતિક સંસારને વિષે પરમાર્થથી વિચારતા પ્રાણીને મુખતો છેજ નહિ. નિરંતર દુઃખજન વર્તે છે. સંસાર મધ્યે એવો કોઈ પ્રાણી નથી કે જેને મૃત્યુએ ખીડા નહિ પમાડી હોય. ચક્રવર્તિ વાસુદેવ પ્રમુખ મહા પુરૂષો પણ

અમરદત્ત અને મિલ્લાનંદ

૩૧

મરણને શરણ થયા છે. માટે હે રાજન્! શોકનો ત્યાગ કરી ધર્મકાર્યને વિષે ઉદ્યમ કરો જેથી આવી દુઃખ સંતતિ પુનઃપ્રાપ્ત ન થાય.'

રાજા: 'સ્વામીન્! હું ધર્મોદ્યમ કરીશ પરંતુ મિત્રાનંદનો જીવ ત્યાંથી ચલીને ક્યાં ઉત્પન્ન થયો છે તે કહો.'

ગુરુ: ત્યાંથી ચલીને તારી સ્ત્રી રત્નમંજરીની કુક્ષિને વિષે પુત્રપણે ઉત્પન્ન થયો છે. કારણ કે તેણે મૃત્યુ સમયે તેવા પ્રકારનું ચિંતન કર્યું હતું. પરિપૂર્ણ સમયે તેનો જન્મ થશે અને કમલપુષ્પ એવું તેનું અભિપ્રાપ્ત થશે.

રાજા: 'સ્વામીન્! મહાત્મા મિલ્લાનંદને વિના અપરાધે ચોરની જેમ મરણ કેમ પ્રાપ્ત થયું? દેવી રત્નમંજરીને માથે મારીતું કલંક કેમ આન્યું? મારે જાળપણથીજ બાંધુ વિયોગ કેમ થયો? અને અમારે પરસ્પર સ્નેહની આધિક્તા શા કારણથી થઈ? તે કહો.'

પછી મુનિ મહારાજા માનની પ્રયોજના કરી તે સંબંધી સ્વરૂપ ભણી બોલ્યા 'હે નરાધિપ! અહીંથી ત્રીજે ભવે તું ક્ષેત્રમંકર નામે કૌટંબીક હતો. તારે સત્યશ્રી નામે સ્ત્રી હતી અને તારા ધરને વિષે ચંડસેન નામનો કર્મકર હતો. તે કર્મકર અત્યંત વિનીત હોવાથી દંપતિને પ્રીય હતો. એક દિવસ તારા ક્ષેત્રને વિષે તે કામ કરતો હતો તેવામાં પાડોશીના ક્ષેત્ર વિષે કોઈ પથિકને ધાન્ય શંખા ગ્રહણ કરતો જોઈ બોલ્યો 'આહો! આ ચોર છે તેને આ વૃક્ષ ઉપર લટકાવો' ક્ષેત્રસ્વામિએ તેને કાંઈપણ ન કહ્યું. એ કારણથી તે પથિક પોતાના મનમાં ખેદ પામ્યો અને બોલ્યો જે આ ક્ષેત્રનો માલિક કાંઈપણ બોલતો નથી પરંતુ પરક્ષેત્રને વિષે રહેશે આ પાપાત્મા કેવા નિષ્ઠુર વચન કહે છે. એમ ચિંતવતો તે પોતાના ગ્રહ પ્રત્યે ગયો. તે કર્મકરે તે સમયે કોપ સહિત નિષ્ઠુર વચન બોલવાથી નિવડ કર્મ બાંધ્યું.

એક દિવસ બોજન કરતા પુત્ર વધુને ગળે કવળ અટક્યો. તે સમયે કૌટંબિકપત્ની સત્યશ્રી બોલી 'રે નિશાચરી! તું નાનાં કવળે કેમ બોજન કરતી નથી જેથી ગળે ન અટકે' એમ બોલવાથી તેણીએ નિવડ કર્મ બાંધ્યું.

૩૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

એક વાર દેવમંકર કૌટમિકે કર્મકર પ્રત્યે કહ્યું 'આજે આહીયી ઘોડે દુરનો એકે જામે કાંઈ કામ છે માટે તારે ત્યાં જવું પડશે.' તે સમયે કર્મકર બોલ્યો 'આજે હું મારા સ્વજનને મળવાને ઉત્ક્રિષ્ટ છું.' એમ સાંભળી ઈર્ષાભાવથી કૌટમિકે બોલ્યો 'તને સ્વજનનો મેળાપ કોઈ દિવસ ન થાયો.' તેના એવા વચનથી કર્મકરના મનમાં ખેદ થયો પણ ત્યાંજ રિયત રહ્યો.

એવામાં મુનિદ્વંદ્વ તેના ઘર પ્રત્યે આહ્વાન કર્યું. તે સમયે તે કૌટમિકે પુરૂષે હર્ષસહીત સ્ત્રીપ્રત્યે કહ્યું 'મુનિમહારાજને દાન આપો! તે પણ મુનિદ્વંદ્વ પામેતા આ સત્પાત્રનો યોગ છે એટલે વિશ્વસ્ત્રી-ગુણ જાણના જાણના હોય અને પ્રશુક અલપાનાદિકવડે મુનિમહારાજને પ્રતિજ્ઞાસ્થા-તે સમયે સમીપ ખેંચે કર્મકર અતમાં ચિંતારવા લાગ્યો કે 'આ જાણપત્તી ધન્ય છે જેઓએ તે જોજન સમયે પોતાના ગ્રહપ્રત્યે પ્રધારેલા મુનિમહારાજનો આ પ્રમાણે સત્કાર કર્યો 'એવામાં દૈવયોગે તે જણના મસ્તક ઉપર વિદ્યુત પડી જેથી ત્રણે સાથે કાળ કરી સૌધર્મ દેવસોદે દેવપણે ઉત્પન્ન થયા. સાંથી દેવમંકરનો જીવ ચવીને હે રાજન્ તું થયો. સસશ્રીનો જીવ ચવીને આ રતમંજરી થઈ. કર્મકરનો જીવ ચવીને તારો મિત્ર મિત્રાનંદ થયો. જે જીવે વચનવડે જે જે કર્મનો બંધ કર્યો હોતો તેને આ ભવે તે તે કર્મ ભોગવવા પડ્યા. જો રાજન્, પૂર્વ ભવે હસતા જે કર્મ બાંધ્યું હોય તે પરભવે રૂદન કરતા ભોગવવું પડે છે.'

ગુરુ મહારાજ એ પ્રમાણે બોલી રહ્યા તેવામાં રાજરાણી મુઠ્ઠા પામ્યા અને બંનેને જાતિસ્મરણ ઉત્પન્ન થયું. પૂર્વ જન્મનું સમગ્ર સ્વરૂપ જાણ્યું. પછી એતના પામીને રાજ બોલ્યો 'હે ભગવન! દાનભારકવડે આપે જે કહ્યું તે સર્વે તેજ પ્રમાણે હમણાં મેં પ્રત્યક્ષ જોયું. હવે જે ધર્મગતિને મારી મેળવવા હોય તે ધર્મ કૃપા કરી મને કહો.' ગુરુએ કહ્યું 'પુત્ર ઉત્પન્ન થયા પછી તને દિક્ષા પ્રાપ્ત થશે. અધુના તારે શ્રાદ્ધ ધર્મની યોગ્યતા છે. એટલે રાજાએ સ્ત્રીસહીત આવકના દ્વાદશ વ્રત અંગીકાર કર્યા.

(અપૂર્ણ.)

જૈન પંચાંગ.

(સંવત ૧૯૪૬ ના ચૈતરથી સંવત ૧૯૪૭ ના ફાગણ સુધી.)

જૈન રીતિને અનુસરીને વાર્ષિક તિથિઓની વધઘટ તથા વાર્ષિક જૈન પર્વ દાખલ કરેલ હોવાથી જૈન વર્ગને ખુબજ ઉપયોગી છે. સૂર્યોદય તથા સૂર્યાસ્તના વખતનું કોષ્ટક તથા દિવસ અને રાત્રીના ચોથડીયાનું કોષ્ટક વિગેરે દાખલ કરેલા હોવાથી વિશેષ ઉપયોગી છે. માટે તેનો લાભ લેવા ઇચ્છનારે મંગળી લેવું. કીર્તન એક આનો. ચાર નક્કલ ઉપર મંગાવનારને પોસ્ટેજ માફ.

જાહેર ખખર.

તમામ પ્રકારની જૈનધર્મની ચોપડીઓ વ્યાજબી કીંમતે અમારી ઓફીસમાંથી મળશે. પરદેશવાળાને પોસ્ટમાં મોકલશું.

“એંગ્લો વર્નાક્યુલર પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ.”

ઉપરના નામનું છાપખાનું થોડી મુદત થયાં અમે એ અમદાવાદમાં ખાનકેરને નાકે ધાંચીની વાડીમાં ઉઘાડ્યું છે; સાંચા, ટાઈપ, વિગેરે તદ્દન સર્વ સામન નવોજ છે. અગારા પ્રેસમાં ઇંગ્રેજી, ગુજરાતી, બાળબોધી, વિગેરે સઘળું કામ થાય છે. તથા ઘણીજ સારી રીતે અને કીશાયતથી તેમજ માગેલી મુદતમાં કરી આપીએ છીએ. માટે જે સાહેબોને કાંઈ છપાવવું હોય તેમણે નીચે સહી કરનારને મળવું અથવા પત્ર લખવો.

અમદાવાદ } નથુલાઈ રતનચંદ માસ્કરીઆ.
ખાનકેરને નાકે ધાંચીની વાડી. } એંગ્લો વર્નાક્યુલર પ્રિન્ટિંગ પ્રેસની આલીક.

લવા જમની પહોચ.

૧—૩ શા. તલકચંદ ભાઈચંદ.	૧—૦ શા. ભીખા માનચંદ.
૧—૩ શા. સાકરચંદ ખેતશી.	૧—૩ શેઠ ઘેલચંદભાઈ જસરાજ.
૧—૩ વારા. પ્રેમજી ખીમજી.	૧—૪ શા. ડાયાશા કરમચંદ.
૧—૩ મેહેતા. રતનચંદ ઉજમચંદ	૧—૩ શા. ચતુર ગોકળ.
૧—૩ શા. મગનલાલ મેળાપચંદ	૧—૩ શા. મુળજી અવેર.
૧—૦ શા. જુઠા વાલજી.	૧—૩ શા. બકોર ચત્રભજ.
૧—૦ સંઘવી. દામોદર નેમચંદ	૧—૦ ભાવસાર. લખમીચંદ ગીરધર
૧—૩ શા. દેવકરજી અવેરચંદ.	૧—૩ શા. પદમશી નેમચંદ.
૧—૩ શા. ગીરધર લાલચંદ.	૨—૬ શેઠ. નેમચંદ મેળાપચંદ.
૧—૩ ગાંધી કાળીદાસ દેવકરજી	૧—૩ શા. પીતામર ચાણુદંજી
૨—૬ વકીલ. જમનાદાસ નગીનદાસ	૧—૦ શા. પ્રેમચંદ પીતામજીદાસ.
૧—૩ મેતા. નરશી અમરશી.	૧—૩ શા. છગનલાલ જીવરાજ
૨—૬ શા. મેરાજ શામજી.	૦—૨ શા. ચુનીલાલ મોતીચંદ
૧—૦ શા. અવેર ભાઈચંદ.	૧—૩ શા. ઉતમચંદ કરમચંદ
૧—૩ શા. જગજીવન ડાયાભાઈ.	૨—૭ રા. રા મુળચંદ બાવાભાઈ
૧—૩ શા. જીવચંદ રાઈચંદ.	૧—૩ શા. લલુભાઈ સુરચંદ
૨—૬ શેઠ. ત્રીકમલાલ વાંડીલાલ.	૧—૪ શા. નેમચંદ ભીમજી
૧—૩ વકીલ. મગનલાલ સરપચંદ.	૨—૭ ડાકાર. જમનાદાસ પ્રેમચંદ
૧—૩ શા. જેઠીદાસ સાંકળચંદ.	૨—૦ શા. પાનાચંદ તેમ
૧—૩ શેઠ. ગુલાબચંદ હંસરાજ.	

